

Sentencja

- 1) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że warunki umowy kredytu, określające, że spłata w stałych ratach jest zaliczana w pierwszej kolejności na poczet odsetek, i przewidujące – w celu spłaty salda rachunku bankowego – wydłużenie okresu obowiązywania tej umowy i podwyższenie kwoty rat miesięcznych, są objęte zakresem tego przepisu, w wypadku gdy warunki te określają istotny element charakteryzujący tę umowę.
- 2) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że w ramach umowy kredytu denominowanego w walucie obcej wymóg przejrzystości warunków tej umowy, określających, że płatności w stałych ratach są zaliczane w pierwszej kolejności na poczet odsetek, i przewidujących – w celu spłaty salda rachunku bankowego – wydłużenie okresu obowiązywania tej umowy i zwiększenie kwoty rat miesięcznych, jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca dostarczy konsumentowi wystarczających i dokładnych informacji pozwalających na to, aby przeciętny konsument właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny był w stanie zrozumieć konkretne działanie przedmiotowego mechanizmu finansowego i oszacować w ten sposób w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria konsekwencje ekonomiczne – potencjalnie istotne – takich warunków dla swoich zobowiązań finansowych w całym okresie obowiązywania tej umowy.
- 3) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że warunki umowy kredytu, określające, że płatności dokonywane w stałych ratach są zaliczane w pierwszej kolejności na poczet odsetek, i przewidujące – w celu spłaty salda rachunku bankowego, które może znacznie wzrosnąć w wyniku zmian parytetu między walutą rozliczeniową a walutą spłaty – przedłużenie okresu obowiązywania tej umowy i zwiększenie kwoty rat, mogą doprowadzić do znacznej nierównowagi wynikających z tej umowy praw i obowiązków stron na niekorzyść konsumenta, jeśli przedsiębiorca nie mógł racjonalnie oczekiwać, przestrzegając wymogu przejrzystości względem konsumenta, że ten ostatni zaakceptowałby w wyniku indywidualnych negocjacji nieproporcjonalne ryzyko kursowe, jakie wynika z takich warunków.

(¹) Dz.U. C 348 z 14.10.2019.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 10 czerwca 2021 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Tribunal de grande instance de Paris – Francja) – VB, WA (C-776/19), XZ, YY (C-777/19), ZX (C-778/19), DY, EX (C-781/19) / BNP Paribas Personal Finance SA i AV (C-779/19), BW, CX (C-780/19), FA (C-782/19) / BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

(Sprawy połączone od C-776/19 do C-782/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Ochrona konsumentów – Dyrektywa 93/13/EWG – Nieuczciwe warunki w umowach konsumenckich – Umowy kredytu hipotecznego denominowane w walucie obcej (frank szwajcarski) – Przedawnienie – Artykuł 4 ust. 2 – Główny przedmiot umowy – Warunki narażające kredytobiorcę na ryzyko kursowe – Wymogi dotyczące zrozumiałości i przejrzystości – Ciężar dowodu – Artykuł 3 ust. 1 – Znacząca nierównowaga – Artykuł 5 – Sformułowanie warunku umownego w sposób jasny i zrozumiały – Zasada skuteczności]

(2021/C 297/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: VB, WA (C-776/19), XZ, YY (C-777/19), ZX (C-778/19), DY, EX (C-781/19), AV (C-779/19), BW, CX (C-780/19), FA (C-782/19)

Strona pozwana: BNP Paribas Personal Finance SA, Procureur de la République

Sentencja

- 1) Wykładni art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich w związku z zasadą skuteczności należy dokonywać w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym uzależniającym wystąpienie konsumenta z żądaniem:
 - w celu stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunku znajdującego się w umowie zawartej między przedsiębiorcą a tym konsumentem – od terminu przedawnienia;
 - w celu uzyskania zwrotu kwot nienależnie wpłaconych na podstawie takich nieuczciwych warunków – od pięcioletniego terminu przedawnienia, w sytuacji gdy termin ten rozpoczyna swój bieg w dniu przyjęcia oferty kredytu, tak że konsument mógł wówczas nie wiedzieć o całości swoich praw wynikających z tej dyrektywy.
- 2) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że warunki umowy kredytu, przewidujące, iż waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą spłaty, i powodujące skutek w postaci ponoszenia ryzyka kursowego przez kredytobiorcę, są objęte zakresem tego przepisu, w wypadku gdy warunki te określają istotny element charakteryzujący wspomnianą umowę.
- 3) Wykładni art. 4 ust. 2 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że w ramach umowy kredytu denominowanego w walucie obcej wymóg przejrzystości warunków tej umowy, przewidujących, że waluta obca jest walutą rozliczeniową i że euro jest walutą spłaty, oraz powodujących skutek w postaci ponoszenia ryzyka kursowego przez kredytobiorcę, jest spełniony, jeżeli przedsiębiorca dostarczył konsumentowi wystarczających i dokładnych informacji pozwalających na to, aby przeciętny konsument właściwie poinformowany oraz dostatecznie uważny i rozsądny był w stanie zrozumieć konkretne działanie przedmiotowego mechanizmu finansowego i oszacować w ten sposób, w oparciu o jednoznaczne i zrozumiałe kryteria, konsekwencje ekonomiczne – potencjalnie istotne – takich warunków dla swoich zobowiązań finansowych w całym okresie obowiązywania tej umowy.
- 4) Wykładni dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie temu, by ciężar dowodu w zakresie prostego i zrozumiałego charakteru warunku umownego w rozumieniu art. 4 ust. 2 tej dyrektywy spoczywał na konsumentce.
- 5) Wykładni art. 3 ust. 1 dyrektywy 93/13 należy dokonywać w ten sposób, że warunki umowy kredytu, przewidujące, iż waluta obca jest walutą rozliczeniową, a euro jest walutą spłaty, i powodujące skutek w postaci ponoszenia nieograniczonego ryzyka kursowego przez kredytobiorcę, mogą doprowadzić do powstania znaczącej nierównowagi wynikających z tej umowy kredytu praw i obowiązków stron na niekorzyść konsumenta, jeśli przedsiębiorca nie mógł racjonalnie oczekiwać, przestrzegając wymogu przejrzystości w stosunku do konsumenta, iż ten konsument zaakceptowałby, w następstwie indywidualnych negocjacji, nieproporcjonalne ryzyko kursowe, które wynika z takich warunków.

(¹) Dz.U. C 19 z 20.1.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 10 czerwca 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg – Niemcy) – CF, DN / Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-901/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólna polityka w dziedzinie azylu i ochrony uzupełniającej – Dyrektywa 2011/95/UE – Przesłanki przyznania ochrony uzupełniającej – Artykuł 15 lit. c) – Pojęcie „poważnego indywidualnego zagrożenia” życia lub fizycznej integralności osoby cywilnej wynikającego z masowej przemocy w sytuacjach międzynarodowych lub wewnętrznych konfliktów zbrojnych – Uregulowanie krajowe przewidujące wymóg minimalnej liczby ofiar cywilnych (zabitych i rannych) w danym regionie]

(2021/C 297/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg